

Uredništvo  
in upravnništvo:

Kolodvorske  
ulice šte. 16.

Z urednikom se  
more govoriti  
vsaki dan od 11.  
do 12. ure.

Rokopisi se ne  
vračajo.

Inserati:

Šestopisna peti-  
vrsta 4 kr., pri  
večkratnem po-  
navljanju daje se  
popust.

# Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsaki dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano  
v upravnistvu:

za celo leto 6 gld.,  
za pol leta 3 gld.,  
za četrt leta 1 gld.  
50 kr., na mesec  
50 kr., pošiljatev  
na dom velja me-  
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gld.,  
za pol leta 5 gld.,  
za četrt leta 2 gld.  
50 kr. in za jeden  
mesec 85 kr.

Štev. 11.

V Ljubljani v torek 11. marcija 1884.

Tečaj I.

## „Slovenski Pravniki.“

Uže je trideset let minulo, odkar je na Dunaji komisija za slovansko pravoslovno besedstvo izdala nazovnik za jugoslovanska narečja, kateri je še dandanes nekov A-B-C ali katekizem vsem pravnikom, kadar se poslužijo v praksi slovanskega jezika. Nekako milo se mora storiti človeku, ako pomisli razvitek našega leposlovnega in znanstvenega slovstva od leta 1853 do danes, in ako primerja te razne stroke v njihovem vedno živejšem in silnejšem narastaju z jedno stroko, katera najgloblje sega v življenje našega naroda, — s pravništvom in z razvitkom njegove slovenske terminologije. Slavni in učeni naši rojaki dr. Matija Dolenec, Cigale, Miklošič, Navratil v družbi s hrvatskimi in srbskimi, kakor Mažuranič, Kukuljevič, Daničič, Vuk in St. Karadžić, izdelali so, poklicani po tedanjem pravosodnem ministerstvu, knjigo jugoslovansko, pravoslovno terminologijo, katera še dandanes vedno leži poleg tintnika vsacega na Slovenskem delujočega jurista. In kaj bi ne? Vsaj razven nje in razven kratkih, jezikovno se ve da naprednejših, toda gledé števila besed vendar le prepričljiv nazovnikov, katera sta nam podala dr. Razlag in dr. Mošé — vsak v svojem „Pravniku“ — nimamo in nismo dobili v teku tridesetih let nobenega jednakega dela, akoravno bi bilo isto našem razvitku itak potrebno kakor romani in novele, pesni in dramatična dela, znanstvene razprave in pobožne molitvene knjige, katerih vseh vendar rodimo leto za letom na obilo. Zato in pri tej primeri se nam mora milo storiti: državna oblast nam je tedaj — pomislimo le, 1853. leta — podarila to delo, skromno samo ob sebi, in dandanes, ko segamo po pravnih akademijah slovenskih in še višje — nimamo boljšega, iz lastne moči rojenega!

Nepozabljivi rodoljub dr. Razlag lotil se je bil kot veš in neutrudljiv strokovnjak, poln ljubezni in ognja, leta 1870, tedaj skoro materejalno nevhvaležnega dela, izdajati pravo-

slovni list „Pravnik“, ko je bil uže prej na svetlo dal malo knjižico z obrazci slovenskimi za pravna opravila, in oni list se je boril res tri leta za svoj obstanek. Naročnikov mu ni primanjkovalo, tudi sodelavcev si je bil pridobil, in posebno mladi pravni narastaj se je učil iz njega; pokopale pa so list druge neprilike. Početkom l. 1881 nadaljeval je zopet dr. A. Mošé za Razlagovega odhoda iz Ljubljane opuščen delo, ter do nastopa tega leta izdajal dobro uredovani in tudi materijalno in duševno nikakor ne slabo podpirani list „Slovenski Pravniki“. Segali so po njem naši mladi in stari juristi, in koder je bila pri raznih uradih z resno voljo združena tudi ljubezen do jezika narodovega, kateremu je bilo treba tolmačiti in soditi pravico, tam je bil Mošé-tov „Slovenski Pravniki“ vedno vir, iz katerega je zajemal sodnik, izvežban sicer po tujem jeziku v svoji stroki — zajemal možnost soditi in pravico dajati v slovenskem, domačem, strankam umljivem jeziku. Toda — kakor bi osoda tem podvzetjem ne privoščila več nego tri godine — tudi ta list je ponehal za tremi leti svojega izhajanja — koncem minulega decembra. Preobilo družega posla onemogočilo je marljivemu uredniku daljše izdavanje.

In to ni malostna stvar: ponehanje strokovnjaškega, pravoslovnega lista v času, ko vse žile napenjamo, ko se borimo po vseh zastopih in po vseh instancah za vpeljavo slovenskega jezika v naše urade! Ako so nam do sedaj nasprotniki naši oporekali, da nimamo potrebne terminologije, nimamo pravoslovnega besedstva, zavračali smo jih lahko uže, da smo kazali na ta list. In sedaj še tega ne! Pa kedaj se nam je nadejati ustanovljenja stolice za slovenski pravni pouk na graški univerzi — kajti to je vendar skromna terjatev — ako nimamo sredstev, da se v pravni teoriji slovensko poučeni pravniki tudi na dalje v praksi v slovenskem jeziku vadijo? V Inostu je ustanovljena za studente iz Tridenta vlaška pravna stolica, in Vlahi imajo v Av-

striji dva pravna strokovnjaška lista. Kaj bi se ozirali k bogatim severnim bratom? Poljakom izhaja „Právník“, potem „Przegląd sądowy i administracyjny“ in „Urzednik w polaczenia z Práwnikiem“, in Čehi imajo poleg par manjših veliki, razširjeni list „Právník“. In pri nas?

Jezik in pravo, oba se izpreminjata, oba se razvijata od dobe do dobe, in kakor pravni vedi doktrina omogoči daljši, vedno rastoči razvitek, tako je treba jeziku načina vsem umljivega in pristopnega objavljajanja, da se lika in razvija, in to je le: pisana, tiskana beseda; govorjena — je izgubljena. Sklicevati se na zadnjo — ni lahko, in zidati na njeni podlogi nove stavbe — po polnem nemogoče. In to mora veljati po vsem naši pravoslovni terminologiji. Da je začetek še tako skromen in recimo skoro nevidljiv — začetek je vendar, in brez prvega kremenovega zrna tudi palače ne boš zidal.

Tako kamenje nanašati, tako potrebno tvarino priskrbovati — to bi bil vsaj sedaj namen, in sicer prvi namen silno potrebnemu „Slovenskemu Pravniku“. Družega si tudi misliti ne moremo; kajti pravnih naših institucij — narodnih pravnih institucij namreč, kolikor smo jih pred stoletji še imeli, ne bomo več prerojevali; izgubile so se v recipiranih tujih pravih, in le-ta so tudi sedaj naša; naloga pa naj bi bila takemu listu, obstoječe vdomačiti — slovensko storiti in ohraniti.

Čuli smo, da je nameraval strokovnjak v Postojini in poleg njega drugi v Novem Mestu nadaljevati izdavanje „Pravnika“, toda drug družega sta se zaradi konkurence — prestrašila. Ali ni mogoče zjediniti se? Kako lepo polje odpira se tu delavnosti naših mladih advokatov in notarjev. Zidati na temelju, stavljem po starih vnetih delavcih, in nanašati zrno do zrna, kamen do kamna v stavbo mogočnega stebra, ki bo v lepi slogi z brezštevilnimi drugimi nosil poslopje narodnega razvitka in blagostanja — to bi bilo sigurno hvaležnejše delo, nego drugod v golem zani-

## Listek.

### Punin in Baburin.

(Spisal Ivan Turgénev, poslovenil K. Štrekelj.)

(Dalje.)

Črez nekoliko dni grem po opravi skozi eno vrsto Gostinega dvora. Bilo je v soboto; kupcev nabralo se je bilo temà; od vsehroglasili so se med gnečo vabljuje ponudbe prodajalcev. Ko kupim, kar mi je bilo treba, mislim le na to, kako bi se kar najhitreje iznebil sitnih ponudjalcev — ali nenadoma se ustavim... nehoté: zagledal sem v neki prodajalnici sadja nanko mojega prijatelja — Muzo, Muzo Pavlovno! Meni kazala je svoj bok — in očitno čakala je nekoga. Po kratkem pomišljevanji sklenem stopiti k nji in jo nagovoriti. Ali nisem še prestopil prodajalnice praga in snel klobuka — ko stopi ona preplašeno nazaj in se nagloma obrne k staremu možu v debeli suknji, kateremu je prodajalec ravno tehtal en funt rozin — ter ga

prime za roko, kakor bi bila pribežala v varstvo njegovo. Starec obrne ji svoj obraz in — mislite si moje začudenje! Koga sem spoznal v njem? Punina!

Da, to je on; to so njegove žareče oči, njegove puhle ustne, njegov viseči in mehki nos. Le malo se je spremenil v teh sedmih letih; samo obličje mu je bolj nagubano.

— Nikander Vavilič! vskliknem jaz. — Vi me ne poznate? Punin se strese, odpre usta in me ogleduje.

— Nimam te časti, odgovori mi, ali takoj zapiska: „ah, trojicki gospodič!“ (Moje babice posestvo zvalo se je Trojicka.) — Kaj ne, gospodič iz Trojicka? — Funt rozin pade mu iz rok.

— No da, odgovorim, poberem rozine in ga poljubim.

Punin ni vedel, kam bi se dejal od veselja in razburjenosti, skoraj bi se bil razjokal. Potem vzame kapo raz glavo — pri tej priložnosti opazim, da so izginili tudi poslednji sledovi las z njegovega „jajca“, — potegne iz svoje kape nosno ruto, ubriše se, kapo in rozine si stisne na prsi, prvo dene zopet na glavo in zopet spusti rozine na tla... Ne

vem, kako se je ves ta čas obnašala Muza; trudil sem se, da bi ji ne pogledal v obraz. Tudi ne verujem, da se je Punin takó razburil zavoljo posebne ljubezni do mene, ampak od narave ni mogel prenašati nobene nepričakovane vzburjenosti! — Kriva je temu nervoznost teh ubožcev!

— Pojdite k nam, pojdite k nam! ljubi moj! zareglja naposled. Saj vas pač ni sram, ogledati si skromno naše gnezdece? Vi ste student, kakor vidim\*... .

— Nasprotno, prav rad vas obiščem.

— Ali ste sedaj prosti?

— Po polnem prost.

— To je prekrasno. Kako se bo razveselil Paramon Semenič. Danes pride prej domu nego sicer, in ona je o sobotah tudi prosta... ali stojte, odpustite, kako sem pozabljiv! Vi pač niste znani z našo nečakinjo?

Pohitim povedati mu, da nimam še tega veselja.

— Razume se samo ob sebi! Kje neki naj bi se bili tudi seznanili z njo? Muzička!... Vedite namreč, milostivi gospod, ta deklica

\* Ruski studentje so uniformirani. Op. prel.

kavanji iskati si priznavanja in slave. Upati hočemo — morda se nam vendar na novo porodi „Slovenski Pravek“! —k—

## Politični pregled.

### Avstrijsko-ogerska država.

V poslanski zbornici je v seji 9. marcija predložil finančni minister nekoliko premenjen načrt 8. točke finančnega zakona. Primanjkanja je 40 763 674 gold. Ministru se dovoljuje, da izda za pokritje deficita 30 milijonov obligacij in da proda 17 225 akcij Fran-Josipove železnice, katere ima vlada v državni centralni blagajnici, v skupni vrednosti 3 445 000 gold. Potem sme minister porabiti za odpravo deficita oni denar, ki se bode dobil l. 1884. iz državnih posojilnic, skupaj menda kacij 36 000 gold. Kar še ostane primanjkljaja, naj se pokrije z denarjem, ki se nahaja sedaj v državnih blagajnicah.

### Tuje dežele.

„Nordd. allg. Ztg.“ polemizuje zoper novo „Nemško svobodomiselno stranko“ in ji oporeka, da ni monarhična. Njeni lojalitetni pojavi so le pesek, ki ga meče ljudstvu v oči. Zahteva odgovornega ministerstva je protustavna, ker pomenja odpravo zveznega sovéta. In ako stranka trdi, da se mora jednakopravnost pred postavbo še le doseči, je to obrekovanje, kajti ta jednakopravnost obstoji že dolgo.

V Neustettinu so se godili v soboto zvečer veliki izgredi zoper žide. Ljudstvo je metalo kamenje v židovske hiše in napadlo je zvečer družbo židov, ki so se pripeljali oproščeni od sodnijske obravnave v mesto. Starca Heidemanna so težko ranili in tudi one kristijane, ki so branili zbegane in tepene žide, je jezni narod poškodoval.

Kakor izvé „Nordd. allg. Zeitg.“, je bil v onem času, ko je ležala dinamitna „peklenska mašina“ na paddingtonski postaji v Londonu, princ Henrik z nemškim poslancem grofom Münsterjem ravno v sobi nad onim prostorom, kjer je skrit bil nevarni stroj. A ura se je v njem vstavila, ker se je olje zgostilo na kolesih; drugače bi bil princ s svojim spremeljevalcem pač zgubljen.

Iz Pariza poročajo listi, da je neznan mož oddal v Lyonu zaboj na železnico, namenjen pariškemu grofu. Uradniki so postali oprezní vsled čudnega napisa in ker pošiljatelj tudi ni bil naznanil pravega svojega stanovanja, odpri so zaboj in našli v njem dinamitno bombo, ki bi bila počila pri odprtji v Parizu. Do zdaj se še ne zna, od kake strani izvira ta atentat; morebiti so ga nameravali anarhisti, ali pa je hotel kak radikalec pretendenta spraviti s pota.

zove se Muza — in to ni njen priimek, nego njeno pravo krstno ime... Kako je to čudno usojeno! Muzička, predstavljam te gospodu... gospodu...

— B—u, pomorem mu jaz.

B—u, ponovi on. — Muzička! poslušaj! Pred sabo vidiš najboljšega, najljubeznivejšega mladeniča. Mene je usoda privela k njemu, ko je bil še jako v mladih letih. Prosim, ljubi in spoštuj ga!

Jaz se nizko priklonim. Muza, rudeča kakor makov cvet, pogleda me po strani in takoj povesi oči.

A! mislim si — ti si iz tistih, katere v sitnih položajih ne obledé, ampak zarudé — to si moram zapomniti!

— Le pustite, pustite — saj ni taka gospa! opomni Punin in stopi iz prodajalnice na ulico. Muza in jaz greva za njim.

Hiša, kjer je stanoval Punin, bila je precéj daleč od Gostinega dvora, in sicer v Sadóvi ulici. Po poti pripovedoval mi je nekdanji moj voditelj na polji poezije precéj podrobnosti iz svojega življenja. Odkar smo se ločili, potovala sta Baburin in on nepre-

Postopanje orleanskih princov vznemirja časnikarstvo in javno mnenje. „Paix“, list predsednikov, svari pred prenačnim postopanjem zoper Orleansce, Rochefort pa divja zoper to rodovino in apelira na narod o preteči nevarnosti, ker je zbornica podkupljiva in brez značajna.

Vprašanje o povečanju učiteljske plače se bode menda povoljno rešilo za vlado, ker je le-ta Pavla Berta dobila nekako na svojo stran. Pravijo, da vladi še ne bode treba staviti zaupnega vprašanja zaradi cele te dolgo trajajoče pravde.

„Liberté“ naznanja, da general Millot prodira s tremi kolonami zoper Bac-Ninh.

Ruska „Moskauer Zeitung“ pravi, da bi bila sedaj najboljša prilika, vlade pozvati k skupnemu postopanju zoper socializem. Še celo Angleška bode rada pritrdila, čeravno je prej zavetje dajala rogoviležem iz vseh stranij sveta; dandanes pa je sama v nevarnosti in gotovo bode podpirala druge velevalisti.

Poročila iz Kahire naznanjajo, da je Admiral Hewett dal Osmanu Digmi do včeraj časa za odgovor na njegove ponudbe; drugače se začno angleške vojne danes pomikati naprej. Osman Digma pa med tem biva v Sinkatu in nabira novih vojakov; do sedaj ima nabranih kacij 6000 mož.

V Egiptu je minister notranjih zadev, Sabet, demisijoniral vsled razprtij z generalnim tajnikom Clifford-Lloydom.

Španski kralj je bil precej hudo zbolel na „bronchitis“, a sedaj mu je že odleglo, kakor poročajo telegrami.

## Dopisi.

Iz ljubljanskega okraja, 10. marcija. Uže dokaj let se oglašajo pritožbe zoper sedanjost lego pokopališča v Šmariji. Začne se namreč kaj pri farovski poslopji in je v preveliki bližini hiš. Strokovnjaki so po polnem pripoznali opravičene te pritožbe in predlagalo se je končno, da bi se pokopališče prestavilo na Matije Zaviršeka njivo, ki leži nekoliko višje. Pri konkurenčni obravnavi 3. t. m. pa je dokazal g. inženir Fr. Žužek, da leži cela šmarijska dolina na premočljivi ilovnati zemlji in da bi ne koristilo mnogo, ako se pokopališče prestavi na oddaljeni kraj. Razni zastopniki sosednjih občin so z zadovoljstvom čuli o preiskavah g. inženirja, ker se vse župnije odločno vstavljajo, da bi se pokopališče daleč proč odstranilo. Posrečilo se je vsled tega združiti mnenje vseh mož, in sklenilo se je pri omenjenem zborovanju, da se sedanje staro pokopališče opusti na zapadni strani 10 metrov proč od svetišča in se podaljša na bližni farovski travnik in na zemljišče hiše štev. 29.

nehoma po sveti Rusiji in še le nedavno, pred pol letom, našla sta v Moskvi pribežališče. Baburinu posrečilo se je, najti v pisarni bogatega kupca in fabrikanta mesto glavnega pismovoditelja. Dohodkov ravno ne prinaša to mestice — opazi Punin in vzdihne — dela mnogo, plače malo. Ali kaj se hoče! Tudi za to treba je zahvaliti Boga! Trudim se sicer tudi jaz, da bi si zaslužil kaj s prepisavanjem in lekcijami; ali moj trud je do seš mal ostal brez vspeha. Rokopis moj, morda se še spominjate, je starikast, današnjemu okusu ne dopada; in kar se lekcij tiče — mnogo mi v tem škodi, da nimam prilične obleke; razen tega se bojim, da bi tudi moja učilna metoda, posebno gledé ruske slovesnosti, sedanjemu okusu svetá ne utegnila ugájati; zato pa ne neha želodec razsájati. (Punin se zasmee s svojim votlim, hripavim smehom. Še vedno je torej ohranil prejšnji vzvišeni sklad besed in navado, da je besede rimal.) Vse se obrača k novostim, novostim! No, ali ste se tudi vi starim bogovom odrekli in ste k novim prišli?

— In vi, Nikander Vavilič, ali še vedno spoštujete Heraskova?

Ob enem so obljubili zastopniki raznih župnij, po preteku 10 let, ki jih terja postava, znižati staro pokopališče toliko, da bode lepa stara farna cerkev zopet prosta stala. Šest sto let uže namreč pokopujejo krog nje in zemlja se je v tem času povikšala za en meter ter zadelala zidove. Odkopana prst pa se bode porabila za nasipanje in vzdigovanje novega pokopališča. Sklep naših mož bode torej koristil lepi cerkvi in tudi zdravstvenim razmeram cele fare, ki obstoji uže od l. 1288. Veliko hvalo smo dolžni končno našemu čast. g. dekanu Drobničju, ki je takoj prijazno podpiral mnenje večakov in rad obljubil prepustiti (z dovoljenjem knezoškofijskega ordinarijata) potrebno farovško zemljišče.

Trst, 8. marc. [Izv. dop.] (Tržaška društva. — Poreški škof. — Del. podp. društvo. — Jurij s pušo. — Naši radikalci, — naši črevljari.) Iz poročil v raznih listih je znano, da se tržaški Slovenci v zadnjem času prav živahno gibljejo; pokazali so posebno zadnji predpust, da so po številu in po zavednosti postali tako močni, da bode moral ž njimi računati tudi naš magistrat, ki jih je dosedaj dosledno preziral. — Politično društvo „Edinost“ je raztegnilo v zadnjem času svoje delovanje tudi na tužno Istro, kjer ga čakajo hudi boji; a istrski Slovan se je začel zavedati in prijateljska zveza med Hrvatimi in Slovenci na Primorskem daje nam upanje na končni uspeh. Čudno je le to, da nekateri Slovenci v Trstu to zvezo pikro gledajo in se v tem po polnem strinjajo s sovražniki Slovencev. Ali kaj bi mi tukaj počeli, da nam ne pomaga tukajšnja mnogobrojna hrvatska inteligencija! V čitalnici so Hrvatje na čelu in so v zadnjem času to društvo jako povzdignili; „Sokol“ se ima tudi Hrvatom v prvi vrsti zahvaliti, da se je vzdrljal in da zdaj lepo napreduje; enako tudi v drugih društvi Hrvate mnogo pomagajo; kedo ne bi bil torej vesel take pomoči! Omeniti je treba, da se je v zadnjih dveh ali treh letih hrvatska inteligencija v Trstu izdatno pomnožila; posebno dosti mladih juristov je došlo v tukajšnje urade in pričakuje se jih še, vsaj so potrebni za Istro, kjer pomanjkuje taci uradnikov, kateri bi govorili in pisali oba deželna jezika. In ker sem uže pri društvih, Vam hočem poročati, da je spomenica društva „Edinost“ zaradi poreškega škofa po vsej Istri vzbudila mnogo hrupa, tako sicer, da nekateri posebno ognjeni rodoljubje v Istri kar javno narodu pridigujejo, da bodo vero spremenili in postali pravoslavni, ako postane poreški škof kak Italijan, nezmožen hrvatskega jezika. — Dobro napreduje delavsko podporno društvo; to po svojih poverjenikih upliva na vse delavske in rokodelske kroge v Trstu, zato pa tako hitro in močno narašča. Prav danes je to društvo izdalo letni svoj račun z obširnimi poročili (48 strani osmerke). Iz tega poročila je raz-

Punin se ustavi in pomahne z obema rokama.

— V največi meri, gospod moj! v največi me... ri!

— In Puškina ne berete? Puškin vam pač ne ugaja?

Punin zopet vzdigne roki.

— Puškin? Puškin je kača, ki skrita leži v zeleni travi, kača, kateri je dan slavčev glas.

Tako sva se pogovarjala s Puninom in stopala pazno po nerodno zloženem tlaku „belokamenite“ Moskve, tiste Moskve, v kateri ni niti enega kamena in katera nikakor ni bela. Molče šla je Muza z nama v eni vrsti, toda na Puninovi strani. V govoru imenoval sem jo enkrat: vaša nečakinja. Punin malo pomolči, popraska se za ušesi in pove mi poluglasno, da jo s tem imenom naziva... samo tako; da mu ona ni nikakor v sorodu, nego sirota je, katero je našel in vzgojil Baburin v Voróneži. Se vé, pridene Punin, prav lahko bi jo mogel imenovati svojo hčer, ker jo ravno tako ljubi, kakor bi zares bila njegova hči.

Nisem dvoumil o tem, da je Muza razumela vse, da-si je Punin bolj potihoma go-

vidno, da šteje družstvo zdaj okolo 1100 družabnikov in 242 družabnic, kateri so vplačali lansko leto v družbeno blagajnico lepo svoto fl. 12 033 42; podpore so pa dobili fl. 6330 37. Denarja ima zdaj družstvo v raznih hranilnicah naloženega fl. 8692 95; premoženja je imelo koncem leta 1883 fl. 11 260 31. Družstvo je ustanovilo lansko leto tudi penzijski zalog za dela nezmožne delavce, kateri se je po zadnjih predpustnih veseljah društva namnožil uže na okolo fl. 1500.— Proračun za to leto kaže, da utegne to družstvo koncem tega leta pomnožiti svoje premoženje na najmanj fl. 17 000. To so uspehi, katerih bi se ne bil nihče nadejal pred 10 leti; zraven tega pa je družstvo vzbudilo narodno zavest med tržaškimi rokodelci in delavci, ki so večinoma Slovenci. V nedeljo 16. t. m. ima delavsko podporno društvo svoj občni zbor, in kolikor se more uže zdaj soditi, dobi sedanji društveni odbor sijajno zaupnico, — kajti skoro vsi delavci so zadovoljni s postopanjem sedanjega vodstva in se ne zmenijo za ničvredne intrige par pustolovcev, ki poročajo v Ljubljano, da je večina društva nezadovoljna s sedanjim odborom. Kedo se najbolj smeši s takim uže otroškim nagajanjem, to lahko sodi občinstvo samo. — „Jurij s pušo“ zopet oživilen! To vest je baš Vaš cenjeni list prvi prinesel med inserati. Vse pri nas ugiba, kedo bode nek urednik temu novemu Juriju. Stvar je nekda skrivnost, samo toliko je prodrlo v javnost, da novi Jurij ne bode imel puške, ampak revolver. Te dni se je namreč predstavil uredništvu nekega nemškega lista nek gospod, na katerega vizitnici je bilo tiskano: „Dr. M. M., Redacteur des „Jurij s pušo“ in Triest.“ Uredništvo omenjenega lista je potem pisalo v Ljubljano, da se informira o tem uredniku; a dobilo je odgovor, da tam ne poznajo nobenega doktorja M. M.; ali ni morda ta doktor ona klasična priča, ki je na Dunaji Vas, g. urednik, tako dobro očrnila? A kje je našel svoje zavetje ta revolver-Jurij? V nekem slovenskem društvu v „samotni ulici“ v Trstu, v katerem udje eden družega pojedajo in kateremu so celo nekateri modriji v Ljubljani stavili horoskop, da pojé tudi del. podporno društvo, o katerem sem Vam poročal ravnokar. Ljubljana je sicer središče slovensko, toda lepa hvala za pomoč, katera nam dohaja iz Ljubljane v zadnjem času. O teh in enakih komedijah bode še lepa prilika, poročati Vam; prepričali se boste, kako daleč so zagazili nekateri „radikalci“.

## Razne vesti.

— (O strašnem zločinu v Sibiriji), o katerem smo poročali v sobotnem listu, se zvedó naslednje podrobnosti. Morilca sta dva mlada postopača, R. Marlin in A. pl. Kleeberg. Poslednji je imel na domu skrito, spodaj in zgoraj zavezano

voril; zavaljo tega se je razsrdila, vsa je zarudela in sramovala se je; rudečica in bledeba kazali ste se ji na obrazu in vse na njem se je z lahka dvigalo: vejice in obrvi, ustne in ozki nozdri. Vse to zdelo se mi je jako prijetno, zabavno in nenavadno.

Naposled pridemo do „skromnega gnezdeca“. Zares, prav skromno je bilo to gnezdece: mala, skoraj v zemljo pogreznena hišica v eno nadstropje, z vegasto streho, obrneno po vetru in krita s skrilami, imela je na prednji strani štiri kalna okenca. Med okni po stenah viselo je okolu dvanajst malih lesenih kletek s skorjanci, kanarčki, lisci in čizki. „Moji podaniki!“ reče Punin slovesno in pokáže s prstom na nje. Komaj stopimo v hišico in se ogledamo, in ne ukaže še dobro Punin Muzi, naj pripravi samovar — ko uže vstopi Baburin.

Zdelo se mi je, da se je veliko bolj postal nego Punin, da-si je bila njegova hoja trdna in se sploh poteze na njegovem obrazu niso spremenile; ali posušil se je in upognil, lica so mu upala in v njegove goste, črne lase pomešali so se tu pa tam sivi. Mene ni

hlačnico, v kateri so našli revolver, operno kukalo, srebrne žlice, razne medaljone, ure, uhane i. t. d. Kleeberg je do tedaj trdovratno tajil, a ko so mu pokazali najdene reči, je obledel in jecljaje obstal. Oba sta že pred tedni nameravala zločinstvo. Zahajala sta pogostoma k Friedwangerju, vendar nista dolgo vgodne prilike dobila za rop. Dne 21. februarija sta zopet šla v hišo. Kleeberg imel je nogo od peči skrito pod zimsko suknjo, Marlin pa v rokavu. Žena Friedwangerjeva je stopila k kasi, vzela šatulo z zahtevanim medaljonom in postavila vse na mizo. Med tem, ko sta z možem se pripognila čez mizo, da bi poiskala zastavljeno zlatnino, sta jih zločinca pobila. Prestrašena dekla spustila je dete z naročja na tla in takoj sta morilca tudi njo in lepega, štiriletnega dečka potolkla. Marlin je na to jemal vrednosti iz kase, Kleeberg pa je prerezal vsem štirim vratove, staremu Friedwangerju vrh tega še trebuh i. t. d. Čudno je, da pes ni začel lajati, čeravno sta ga morilca pustila v sobo — mirno se je žival vlegla na divan in roparjev ni nikakor motila. Ko sta bila pri kraju, je Marlin zažgal s svečo posteljo, Kleeberg pa je zagnal gorečo petrolejevo svetilnico na otročje ležišče. Zaprla sta stanovanje, ključ vrgla na dvorišče čez zid in šla dalje. Nogi od peči, nože in bodala sta skrila pod bližnjim mostom in se podala potem domov. Pol ure po zločinu so ljudje zapazili ogenj v Friedwangerjevem stanovanju. Kleeberg in Marlin sta hitela na pogorišče in sta krepko pomagala gasiti. Ko so zločinca prijeli, sta oba trdovratno tajila, tako da so Marlina celo na prvi hip izpustili. Pozneje pa sta oba obstala, ko so jima najdene dragocenosti pokazali. Marlin se je zajokal in djal: Vse je prepozno! — ter potrdil pripoved Kleebergovo, ki je uže pred njim bil razodel sodnji posameznosti strašne hudobije.

— (Iz Carigrada) se javlja, da je sultan zaukazal sezidati poseben paviljon v vrtu jildicke palače zaradi prihoda našega cesarjeviča in njegove sopruge.

— (Palača Buckingham), kjer stanuje angleška kraljica, zavarovana je sedaj dan in noč s posebno stražo, ker se bojé feniških atentatov.

— (Unicum hitrosti.) Neka angleška založna knjigarna v Novem Jorku je nameravala izdati imeniten francoski roman v angleški prestavi. V ta namen si najme 59 prestavljavcev. Ti začno svoje delo ob eni popoldne, in ob enajstih po noči istega dne je bila prestava po polnem izvršena v rokah tiskarjevih. Družega popoldne je knjiga, 350 strani debela, prišla uže na svetlo. Čas je denar.

— (Upor v kaznilnici.) Londonski listi poročajo iz Kahiré: 3. t. m. so se vpri kaznici v tukajšnji kaznilnici. Na čelu vpornikom so bili nekateri vjetniki, katere je bilo ljudstvo za časa bombardiranja Aleksandrije s silo oprostilo, a potem jih je policija jednega za drugim zopet vtaknila v luknjo. Položaj je postajal tembolj nevaren, ker se je videlo, da je upor osnovan zunaj kaznilnice. Glavni ravnatelj je hitel v ječe, dal je kolovalje zakovati v železje in vsakemu vrh tega še

spoznal, in ne morem reči, da bi bil kazal kako posebno veselje, ko mu pove Punin moje ime; še z očmi ni trenil, komaj da je z glavo pokimal; praša me neskrbno in suho samo, ali babica še živi, prav kakor bi hotel reči: „Ne spraviš me v zadrego s svojim plemenitaškim obiskom, ne; nikakor se mi ne zdi laskav.“ Republikanec ostal je republikanec. Muza se vrne, za njo nese stara, trhla dekla ne poseben snažen samovar. Punin vrti se sem ter tje ter me naganja k pitju; Baburin pa sede k mizi, podpre glavo z obema rokama in gleda trudno po sobi. Ko popije svoj čaj, postane zgovoren. Še svojo službo ni bil posebno zadovoljen. „Štor štorasti, nikar pa človek“ — tako spregovori o svojem gospodarji; „podaniki niso mu drugega nego smeti! In sam, je-li uže davno slekel kmečko suknjo? vse na njem je surovost in lakomnost. Celó državna služba ni hujša! In vsa tukajšnja trgovina stoji na sami slepariji in le se sleparijo se more vzdržati.“ Ko zasliši Punin te nevesele besede, vzdihne skrbno, pritrdi mu, zmaja z glavo od gori doli, od leve na desno. Muza pa v eno mér molči. . . . Očividno muči jo misel: „Kak človek sem jaz, ali skromen,

našteti 36 batin. Ob jednom so revoltirali kaznenci tudi v sosedni kaznilnici ghizheški. Tam je policija vklenila 8 vpornikov in jih tirala v Kairo, kjer so jih tudi dostojno pretepli. Sedaj ima vlada mir.

— (Japonske pogače.) Na posebno čuden način časté Japonci spomin svojih umrlih sorodnikov kot se sploh po svojih nenaravnih šegah in navadah s Kitajci vred ločijo od drugih narodov. Če umre kak ud rodbine, traja strogo zalovanje sedem tednov. V tem času darujejo ožji sorodniki na grobu umrlega nekake pogače, in sicer prvega dne eno, družega dve itd., 49. pa 49 pogač. Petdesetega dne še le si smejo pustiti možje odstriči svoje brade in lase, ter se zahvaljujejo vsem onim, ki so izraževali pri teh obredih svoje sočutje s tem javno, da so jim dajali v dar pogače. Za naprej žalujejo sicer še nekoliko časa, odpadejo pa vsa vnanja znamenja.

## Domače stvari.

— (Deželnega zakonika za vojvodino kranjsko) je izšel 8. t. m. III. del, obsegajoč razglasili o prikladah k normalno-šolskemu in deželnemu zakladu, in razglasilo, s katerim se k vojaškemu nabóru v l. 1884 sklicuje IV. starostna vrsta.

— (Potrjena konfiskacija.) Deželna sodnija v Ljubljani potrdila je konfiskacijo št. 53. „Slov. Naroda“ od 4. t. m. zaradi dopisa „Slovenskega Štajarskega“.

— (Uradniško društvo) in z njim združeni hranilni in posojilni konsorcij ima v nedeljo 6. aprila t. l. ob 10. uri dopoludné v prostorih kazinske restavracije svoje redno lokalno zborovanje.

— (Novačenje.) Danes se je pričelo v poslopji c. kr. okrajnega glavarstva novačenje za okrajno glavarstvo ljubljanske okolice.

— (Potopljenec.) Gostač Jakob Kastelic iz Slap je našel 9. t. m. v Ljubljani pri Fužinah uže precej trohneče truplo nepoznanega potopljenca. Unesrečenec je okoli 30 do 35 let star, srednje postave, imel je lase kostanjeve barve in dobre zobe. Natančneje se njegova oseba ni dala popisati, ker je bilo truplo uže precej strohnelo. Našli so pri njem denarno mošnjo od črnega usnja z medjo okovano, v kateri je bilo 34 kr. denarja, in molitveno knjigo „Nebeški zvonček“, v kateri je bilo napisano ime: Ivan Kralj iz Limiberja. Dosedaj se še ni nikdo oglasil, ki bi potopljenca poznal. — Truplo se je odneslo v mrtvašnico pri Dev. Mariji na polji.

— (Slepar.) Po Ljubljani in skoro gotovo tudi po deželi se klati nek slepar, ki raznim strankam ponuja kavo in riž; navadno zahteva nekaj denarja na račun, rekoč, da se ostali znesek plača, ko dojde blago po poštnem povzetju. Takó je prišel tudi k vratarju Juriju Trink-u in mu rekel, da je potovalni agent kupčijske hiše P. M. Pikel v Trstu. Trink naroči deset kilo riža in dva kilo kave in dá agentu en goldinar predplače. A ko naročene robe ni bilo, piše Trink v Trst na kupčijsko

ali pa klepetalec? In ako sem skromen, ne storim-li tega iz slabega namena? Njene črne, bistre, nemirne oči pod nekoliko povešenimi vejami blestijo se ves čas. Le enkrat me pogleda, tako opazujoče, tako prodirajoče, tako zlobno . . . da skoraj strepetam. Baburin govori ž njo le malo; ali kedar ji kaj reče, sliši se iz njegovega glasu neka osorna, nikakor ne očetovska nežnost.

Punin pa ima vedno kaj opraviti z Muzo, ali tudi njemu odgovarja jako nerada. Naziva jo „sneurko, snežinko“.

— Zakaj dajete Muzi Pavlovni taka imena? vprašam.

Punin se zasmije. — A zato, ker je proti nam tako hladna.

— To je pametno od nje, pravi Baburin; tako se spodobi mlademu dekletu.

— Mogli bi jo imenovati tudi svojo gospodinjo, vsklikne Punin, — ali ni res, Paramon Semenič? — Baburin ga pogleda popreko, Muza pa se obrne v stran . . . . Tedaj še nisem znal, kam to meri.

(Dalje prihodnjíč.)

hišo, od katere je dobil odgovor, da nji ni noben agent z imenom Gašpar Hočen znan in da je to navaden slepar.

— (Samomor.) Iz Kranja se nam piše 10. marcija: Danes so našli 40letnega neoženjenega Antona Bertiča, sina hišnega posestnika, v kleti obešenega. Mrliča so spravili v tukajšnje mrtvašnico.

— (Ponesrečilo) se je 7. tekočega meseca 29letni fant Janez Ahačič, doma pri sv. Ani nad Trzicem, na grozovit način. Revez padel je v gorečo kôpo in je bil pri tisti priči mrtev.

— (Z Koroškega) zve graška „Tagespost“, da je občinski svet v Prevalah sklenil, da se ima v spodnjih razredih tamošnje ljudske šole poučevati v slovenskem jeziku, in da se morajo otroci v materinski učiti brati, pisati in moliti. Graški list hudo jadikuje in upa, da se ta sklep ne bo uresničil, kajti memo družih vzrokov govoré zoper njega tudi pedagogični (!!!) razlogi. Ko bi se slovenščina vpeljala v obeh spodnjih razredih, morali bi jih nemški deci na ljubo razdeliti v dve paralelki z nemškim in slovenskim učnim jezikom, kar pa ni mogoče zaradi stroškov; ali bi se pa morali nemški otroci slovenskega učiti, kar pa stariši pač ne bodo pripustili. . . . Komu se je bolj čuditi, perfidnosti ali pa — slaboumu graške tete?

— (Rop.) Danes je bil zatožen 31letni hlapec Tone Gregorin iz Domžal hudodelstva ropa. Dne 18. septembra l. 1883. pripeljal je kmetski posestnik Janez Siherl iz Podgoric v Domžale voz sena in ga prodal kajzarju Trdini za 6 gold. Šla sta končno oboje v gostilnico k Kovaču, kjer je Trdina dal Siherlu 4 gold. na račun; Siherl potem odide v gostilnico Janeza Janežiča, da bi ondi plačal žganje, koje je zjutraj spil za nekaj krajcarjev na upanje. Naroči si v gostilnici pri Janežiču za 10 kr. mesa in plača stari dolg. V gostilnici je bil razen Siherla navzoč Tone Gregorin, po domače Tonijs; le-ta vpraša Siherla, bi se li ne mogel z njim peljati v Sotesko. Siherl mu z največjo uljudnostjo to dovoli. Ko se pripeljeta proti 9. uri zvečer blizu Dragomelj — zgrabi Gregorin Siherla za vrat, iztrga mu najprej pipo v vrednosti 50 kr. iz ust, potem pa poseže v telovnik in mu vzame 2 gold. 23 kr., končno pa odskoči hitro z voza. Siherl pravi, da ga je hotel Gregorin suniti z voza, a zamotal se je z nogo v voz, tako da ga je voz za seboj vlekel in bi si bil kmalu križ zlomil. Ko Siherl zvečer domov pride, precej svoji ženi pové, da je okraden.

Drugi dan gré Siherl v Domžale in v tamošnji gostilnici Janeza Janežiča najde zatoženega Gregorina ter od njega zahteva nazaj svoje novce, drugače ga bo zandarjem ovalil, česar je Siherl, ker je Gregorin odločno zanikal, tudi storil. Zatoženi Gregorin taji odločno, da bi bil kaj vzel in reče, da je hotel užé dva streljaja od Domžal ostaviti voz, toda ni ga Siherl pustil z voza, ampak ga silil, naj se naprej z njim pelje. Zaslišane priče in tudi Siherl izpovedó, da je Siherl denarje pred svojo ženo rad skrival in iste potem na skrivnem zapil. Zagovornik zatoženca, gosp. dr. Tavčar, dokazuje nekrivdo svojega klijenta. Siherl se je zlagal ženi, da bi nji prikril zapravljen ali skrite novce, a ni zprva pomislil, kaj bo nastalo iz njegove izmišljotine. Ker je enkrat pričel lagati, lagal je dalje. Porotniki so njim stavljeno vprašanje, ali je Tone Gregorin kriv hudodelstva ropa, z sedmimi proti petimi glasovi zanikali, in Toneta Gregorina je sodišče zatožbe oprostilo.

## Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 11. marcija. Zbornica je zavrgla predlog, naj se zmanjša egiptovski dodatni kredit, z 178 glasovi zoper 13. Hartington izjavi, da mora omikana velesila braniti pristanišča ob Rudečem morji; vojska da šteje 3000 mož več nego lansko leto. Gladstone je betezen.

Petrograd, 11. marcija. „Journal de St. Petersburg“ zanikuje vest o rusko-nemški pogodbi, katero je prinesel „Standard“.

Grof Schweinitz je čestital ruskemu caru k njegovemu rojstnemu dnevu ter mu izročil lastnoročno pismo nemškega cesarja.

Dunaj, 10. marcija. Po Pražakovem govoru se oglasi Plener. On posvoje kritikuje finančni položaj, napada Poljake, ki zahtevajo, da se odpiše dolg gališke zemljiške odveze, hujška nemške konservativce proti slovanskim zaveznikom in konečno vladi očita, da so njeni uspehi: pomnožitev državnega dolga za 200 milijonov, boj med narodi in izjemno stanje v glavnem mestu. Levica burno odobrava strastni govor.

Za Plenerjem sta govorila še Dziedu-czycki in Menger.

Dunaj, 10. marcija. Zedinjena levica je knezu A. Auerspergu pismeno izjavila sočutje zaradi smrti njegove soproge.

Budimpešta, 10. marcija. Finančni odsek je sprejel predlog o zidani železnične proge Mostar - Metković. Na ugovarjanja Helfy-jevo in Szilagy-jevo je odvrnil Tisza, da se ima železnica zgraditi zaradi ložje obrambe. Kolikor bolj skrbi vlada za obrambo, toliko manj vojakov potrebuje v okupiranih deželah.

Paris, 10. marcija. General Millot se pomika proti Bac-Ninhu. Francoska ladija imela je boj z uporniki. En francoski vojak usmrten, dva ranjena.

Lima, 10. marcija. Narodna skupščina v Peru je včeraj potrdila mirovno pogodbo, skleneno med Chile in Peru.

Kahira, 10. marcija. Gordon poroča brzjavno, da ne more rešiti posadk na Belem in Sinjem Nilu, ako se mu ne pošlje novih vojakov.

## Telegrafično borzno poročilo

z dne 11. marcija.

|                                          |        |
|------------------------------------------|--------|
| Jednotni drž. dolg v bankovcih . . . . . | 79.75  |
| „ „ „ srebri . . . . .                   | 80.85  |
| Zlata renta . . . . .                    | 101.80 |
| 5% avstr. renta . . . . .                | 95.20  |
| Delnice narodne banke . . . . .          | 844.—  |
| Kreditne delnice . . . . .               | 321.—  |
| London 10 lir sterling . . . . .         | 121.55 |
| Srebro . . . . .                         | —      |
| 20 frankovci . . . . .                   | 9.62   |
| Cekini c. kr. . . . .                    | 5.70   |
| 100 drž. mark . . . . .                  | 59.25  |

## Uradni glasnik

z dne 11. marcija.

Naprave novih zemljiških knjig: Za katastralno občino Zabočevce, poizvedbe 17. marcija t. l. ob 8. uri dopol. pri c. kr. okr. sodniji na Vrhniki; za katastralno občino Bohinjska Bela, poizvedbe dne 17ega marcija t. l. ob 8. uri dopol. in naslednje dni pri c. kr. okr. sodniji v Radovljici; za katastralno občino Slama na V. dne 17. marcija t. l. ob 8. uri dopoludne pri c. kr. okr. sodniji v Metliki; za katastralno občino Zarečje, poizvedbe v dan 26. marcija t. l. pri c. kr. sodniji v Il. Bistrici; za katastralno občino Zalog, poizvedbe v dan 24. marcija t. l. pri c. kr. sodniji v Kamniku.

Razpisana služba: V občini Stara Loka (Kočevje) služba okr. babice z letno nagrado 50 gld.; prošnje do 1. aprila t. l. c. kr. okr. glavarstvu v Kočevju.

Eks. javne dražbe: Posestvo Fr. Lekšeto v Ravnem, sodna cena 2660 gld., dne 26. marcija, 26ega aprila in 28. maja t. l., vselej od 9. do 12. ure dopol. v Krškem. — Polovica zemlje Barb. Lovšinove v Preski hišna št. 5, sodna cena 230 gld., dne 31. marcija, 30. aprila in 30. maja t. l., vselej od 11. do 12. ure dopol. v Ribnici. — Zemljišče Mih. Čečev v Hrenovici, sodna cena 1187 gld., dne 2. in 30. aprila in 28. maja t. l., vselej od 11. do 12. ure dopol. v Senožečah.

## Tuji.

Dne 9. marcija.

Pri Maliči: Schmidt, trg. potovalec iz Curiha. — pl. Arator, trgovec iz Zbraslave. — Daub, Wagner in Kunz, trgovci z Dunaja. — Höchsmann, c. kr. vodja tovarne za tabak iz Celovca. — Uhlich, soproga graščaka iz Laškega trga.

Pri Slonu: Arenz, potovalec z Dunaja. — Mustafa, trgovec iz Sarajeva. — Hirschmann, trgovec iz Siska. — Ortner, knjigovodja iz Gradca. — Schiffer, fabrikant iz Dola.

Pri Južnem kolodvoru: Grasser, trgovec z Dunaja. — Schlesinger, trgovec iz Pečuha. — Kuscher, mašinst, s soprogo iz Gerova. — Weber, zasebnica iz Zagorja.

## Umrli so:

Dne 11. marcija. Marija Pavlič, šivilja, 23 l., Reber št. 9, pljučnica.

V bolnici:

Dne 9. marcija. Marija Goršič, soproga delavca, 55 l., sušica.

Dne 10. marcija. Marija Skarza, gostajinja, 56 l., vnetje pljuč.

## Meteorologično poročilo.

| Dan         | Čas opazovanja                     | Stanje barometra v mm      | Temperatura             | Vetrovi               | Nebo               | Mokrina v mm |
|-------------|------------------------------------|----------------------------|-------------------------|-----------------------|--------------------|--------------|
| 10. marcija | 7. zjutraj<br>2. pop.<br>9. zvečer | 731.98<br>731.57<br>733.39 | — 2.6<br>+ 8.8<br>+ 5.4 | brezv.<br>z. sl.<br>„ | m.<br>j.<br>l. sv. | 0.00         |

## Kupi se konj.

Artilerijski polk baron Hartlieb št. 12 kupuje

# vprižnega konja

škopljenca (Wallach)

ki nij starši od 6 let, dalje po polnem zdrav in brez napake in, če je mogoče, pingavskega, vsekako pak močnega plemena, da more brez težave vleči po železničnem tiru vagon z obteženjem 10 tón po 1000 kg. Dotične ponudbe z natančnim imenom in ceno konja vpošiljajo naj se komandi gori omenjenega polka v Ljubljani.

# Skorja

češminove korenine

kupuje se za točno in tudi poznejše dodajanje po najvišjih cenah

in v vsaki obilici. Ponudbe pod „W. J. 4369“ na Haasenstein & Vogler (Otto Maass) na Dunaji.

# !„JURIJ S PUŠO“!

Časopis za šalo in satiro.

„Jurij s pušo“ bode naslov novemu humorističnemu časopisu, kateri bode, začeni s 1. aprilom t. l. izhajal v Trstu po dvakrat na mesec, ter prinašal obilo zanimivega berila in v vsaki številki nekaj lepih slik. „Jurij s pušo“, narodnjak z dušo in telom, bode najcenejši slovenski časopis te vrste; „Jurij“ velja za celo tekoče leto samo 2 fl., za pol leta pa 1 fl. Naročnina naj se pošilja podpisane upravnistvu, katero pozivlje slovensko občinstvo k obili naročbi.

Uredništvo in upravnistvo

„Jurija s pušo“

(15) Via Solitario št. 17, TRST. 3—2

V zalogi naši so izišle in je moči dobiti v naši knjigoprodajalnici naslednje knjige:

Seneković Andrej, c. kr. profesor v Ljubljani, Fizika za nižje razrede srednjih šol. V berilo vtisnjenih je 200 slik.

Knjiga, o kojej se je kritika jednoglasno najpovoljnejše izrazila, priporočena je tudi za samouk in velja v platno vezana 2 gld.

Latinsko-slovenski Slovník, izdelan po latinsko-nemškem J. A. Rožeka, 28 pol, 8°. Mehko vezan stane 2 gld. 50 kr.

Lapajne Ivan, Prvi pouk. Navod za poučevanje na najnižji stopinji narodne šole. Cena 60 kr.

Habsburžani v deželi Kranjski. Slavnosten spis ob godovanji šeststoletnice od združitve kranjske zemlje z Avstrijo. Na svetlo dal kranjski deželni odbor. Spisal August Dimitz, poslovenil F. Cimperman. Cena mehko vezane knjige je 4 gld.

Schön-Anka, gorenska povedka, spisal Alfred pl. Zett. Elegantno opremljena. Cena mehko vezani knjižici je 1 gld. 20 kr.

## Knjige za mladino:

Pepelka, Snegulčica, Trnjeva rožica. Tri krasne pravljice v zabavo in pouk ljubljani mladini. V četverki z mnogimi barv. podobami, vsaka po 50 kr.

Pravljice o: Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku. Tri knjižice v osmerki s mnogimi barv. podobami; cena vsaki knjižici je 25 kr. — Dalje O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palčku) in Robinzonu po 15 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg.